

РЕШЕНИЕ

№ 25114

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Светла С Гечева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3755** по описа за **2026** година докладвано от съдия София Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез пълномощника юрк. Д. Д., против решение № 366 от 02.02.2026 г., постановено по АНД № 17884/2025 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН] на АПИ.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност на оспорения съдебен акт, поради нарушение на материалния закон. Оспорват се правните изводи на първоинстанционния съд, че не е предвидена законова възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Излагат се подробни доводи, че процесният електронен фиш (ЕФ) е издаден въз основа на чл. 189ж от ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение на чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Иска се отмяна на решението на районния съд и потвърждаване на ЕФ. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, се представлява от юрисконсулт Б.,

който поддържа жалбата и доводите, изложени в нея. Пледира за отмяна решението на Софийски районен съд. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация – "Техноинженеринг 96" ЕООД, редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпил отговор на касационната жалба и молба, с искане решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, както и да бъдат присъдени сторените по делото разноски – юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция. Иска в случай, че съдът приеме адвокатското възнаграждение за прекомерно, същото да бъде определено до минималното, определено в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага обжалваното решение да се потвърди.

Настоящият съдебен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН, решението на районния съд подлежи на обжалване пред административния съд на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съобразявайки нормата на чл. 218 от АПК, съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, следи служебно.

Ответникът по касация е санкциониран за това, че на 15.01.2024 г. в 14,22 часа е установено нарушение № 0F0ABDB4011B44FEE063041F160A0360, с ППС ВЛЕКАЧ Д. ФТ ХФ 105.410, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5 и повече, с обща техническа допустима максимална маса на състава 44000, в [община], за движение по път А-2 км 6+804, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената. Нарушението е установено с устройство № 20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-2 км 6+804. За извършеното нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на "Техноинженеринг 96" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, като независимо от налагането на това административно наказание дружеството дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП съобразно категорията на притежаваното от "Техноинженеринг 96" ЕООД ППС в размер на 234.00 лева (119.64 евро).

Първоинстанционният съд е приел, че електронният фиш не е издаден в съответствие с разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в редакцията към датата на извършване на нарушението - 15.01.2024 г., предвиждаща, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Нарушението, за което е издаден този електронен фиш е по

чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Съдът е отчел, че разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е изменена с ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г., предвиждаща, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Първоинстанционният съд е приел и че са приложими разпоредбите на чл. 10б, ал. 7-8 от ЗП, обнародвани в ДВ, бр.14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., за изпращане на уведомление в 3-дневен срок от установяване на недекларирани ТОЛ данни от доставчика на услугата за пътно таксуване и при липса на твърдения и данни. При положение, че електронният фиш е изпратен и връчен по пощата на 27.11.2025 г., е следвало първо да се уведоми дружеството за възможността да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни и ако това не стане, тогава да се издава електронен фиш и да се образува административнонаказателното производство.

Съдът е установил и съществено противоречие между описанието на нарушението, в частта на изпълнителното деяние в електронния фиш и посочената законова разпоредба, която е нарушена, като по този начин е отчел нарушено право на наказаното лице да разбере какво нарушение е извършило и за какво е наказано. Посочено е, че съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП, ако собственикът на ППС е юридическо лице, за допускане движението на ППС, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на собственика се налага имуществена санкция. Така, абсолютно неясно е, за какво нарушение е наказан жалбоподателят, тъй като според описанието в електронния фиш, дружеството - собственик е извършило нарушението, а според цитираната разпоредба юридическото лице - собственик на ППС се наказва за допустителство. Прието е, че ограничаване на правото на защита е съществено нарушение на процесуалните правила и винаги е основание за отмяна на електронния фиш.

По възраженията в жалбата съдът е приел, че издаденият електронен фиш е със задължителното съдържание по чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, като е посочено мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на ППС, собственикът, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от ЗП, размерът на глобата, срокът и начините за доброволното ѝ заплащане. Отражено е, че не може да се изисква вписване на автора на електронен фиш като физическо лице, както смята жалбоподателя, тъй като легалното определение за електронен фиш е дадено в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП - електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни. Отражено е, че образецът на електронния фиш е утвърден от председателя на управителния съвет на АПИ със заповед № РД-11-983/13.09.2021 г. и процесният електронен фиш отговаря на утвърдения образец. Съдът е посочил, че специална разпоредба в ЗДвП относно процедурата по съставяне на електронен фиш от тази по чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, за конкретния казус не съществува, поради което и не може да се обосновава необходимост от механично пренасяне на правилата относно процедурата за съставяне на АУАН или издаване на НП, въведени в ЗАНН и по отношение на електронния фиш, а именно поради това за електронния фиш не важат правилата по чл. 34 от ЗАНН. За електронния фиш по чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е приложимо Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013г., в което е обобщена съдебната практика и е прието, че съкратеното производство за административнонаказателна отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП, но също така изрично е прието, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни

функции, т.е. той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като последните са неприложими по отношение на него. Поради изложеното, съдът е приел, че доводите за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш, поради неспазването на посочените в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН срокове, са неоснователни. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма, тъй като е налична специалната процедура на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в този конкретен случай. Позовал се е и на съдебна практика на Административен съд – София-град, свързана с електронни фишове по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

Така постановеното решение е правилно.

В нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидено, че собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с имуществена санкция в размер 2500 лв.

Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш.

Видно от цитираната разпоредба, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

В нормата на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП в относимата редакция - ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 1.08.2023 г., е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В тази норма не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), а в последствие да бъде издадено наказателно постановление (НП), а не да се съставя електронен фиш.

До извод различен от изложения, както твърди касаторът, не би могло да се достигне и въз основа на нормата на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, тъй като това би означавало по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административнонаказателната отговорност на едно лице.

Противно на възражението на касатора, така изложеното се отнася и до нормата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която също не е изрично предвидена възможността да се издаде електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а се урежда изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, като в информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис.

На следващо място, тази възможност не се извежда и от нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от

административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Възражението в тази насока също е неоснователно, поради това, че тази норма, освен че не предвижда изрично издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, то тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени електронни фишове или са съставени АУАН, без да се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят. Ето защо, тази норма би могла да е приложима, както в случаите на издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, така и при съставен АУАН за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Неоснователен е и аргументът на касатора за законосъобразност на електронния фиш, чрез препращане към разпоредбите на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП. В разпоредбата е предвидено, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица съставят и връчват АУАН и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. В съдържанието на разпоредбата не е изрично предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронният фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Видно от изложеното, в случая липсва изрична законова разпоредба, към датата на установяване на нарушението - 15.01.2024 г., предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Дали това се дължи на пропуск на законодателя или такава е била неговата воля с оглед цитираните разпоредби, не може да бъде безспорно установено, като е недопустимо по тълкувателен път и чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Към настоящия момент вече е налице законодателна промяна – чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г., но тази промяна действа занапред и към момента на съставяне на електронния фиш не е била налице. Липсата на законова разпоредба към датата на издаване на електронния фиш, предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е основание същия да бъде отменен, както правилно е приел и Софийски районен съд.

За пълнота на изложението съдът намира за нужно да отбележи, че дори електронният фиш да е съставен след датата на законодателната промяна, за което по делото няма данни, то той е незаконосъобразен и на друго основание.

Настоящият състав намира, че е налице противоречие на разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с разпоредбата на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламенти на Съвета от 17 юни 1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури. Предвид задължителните постановки на новопостановеното решение по дело № С-61/2023 г., както и на решението по обединени дела Euro-Team и Spiral-Gep, С-501/2014 на СЕС, с приемането на националната санкционна разпоредба на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и чл. 187а, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДвП не е спазен принципът на пропорционалност, тъй като те предвиждат глоба и имуществена санкция в абсолютен размер от 2 500 лв., респективно - не дават никаква възможност при налагането им да се отчитат смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Единственият начин, гарантиращ пълната ефективност на правото на Съюза и защитаващ правата на частноправните субекти, е непропорционалната национална санкционна уредба – чл. 179, ал. 3б, вр. чл. 187а ал. 2,

т. 3 от ЗДвП – да бъде оставена без приложение, доколкото в противен случай би се стигнало до несъответстващ на правото на ЕС резултат. В ЗДвП обаче липсва друга норма, предвиждаща възможност за налагане на санкция за нарушение по чл. 10б, ал. 2 от ЗП, което е допълнителен аргумент за отмяна на електронния фиш.

При извършената служебна проверка настоящият съдебен състав установи, че решението на първоинстанционния съд е допустимо, правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдът пълно и всеотстранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е формирал вътрешното си убеждение.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Относно искането за присъждане на разноски, съдът съобрази следното:

Процесуалният представител на ответника по касационната жалба с отговора по касационната жалба и в нарочна молба е направил своевременно искане за присъждане на адвокатско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция. На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. чл. 228 във вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, на ответника по касационната жалба следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 281,21 евро. Прилагайки чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН съдът частично уважава възражението на касатора по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН. Съдът присъжда минимума по чл. 18, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а не заплатените 300 евро, като взема предвид фактическата и правна сложност на делото - в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание и делото не е с фактическа или правна сложност.

Предвид изложеното, Административен съд – София-град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 366 от 02.02.2026 г., постановено по АНД № 17884/2025 г. по описа на Софийски районен съд

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" с ЕИК[ЕИК] и адрес [населено място], [улица] да заплати на "Техноинженеринг-96" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и адрес на управление [населено място], [улица], вх. Б, ап. 6, сумата от 281,21 (двеста осемдесет и едно и двадесет и едно) евро, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

Съдия: